בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', י"א במנחם אב תשס"ד (29 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"א במנחם אב,** ממשיכים ב**מסעינו** החודשי אל חקר שבטי ישראל. היום – **שבט גד.**

"...ותרא לאה כי עמדה [בלהה] מלדת, ותיקח את זלפה שפחתה ותתן אותה ליעקב לאשה. ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן. ותאמר לאה בגד [=בא גד, קרי] ותקרא את שמו גד."
[בראשית ל' 11-9]

שבט גד - צאצאי בנו ה- 7 של יעקב אבינו לזלפה, שפחת לאה. יעקב קבע בברכתו את עתידו של שבט גד: **"גד גדוד יגודנו, והוא יגוד עקב."** [בראשית מ"ט 19] כלומר, ששבט גד יהיה שבט של אנשי מלחמה שבניו נכנסים תמיד לקרב. התנחלותו של השבט בעבר-הירדן המזרחי גרמה לו לשמש בלם בפני נסיונות התפשטות עמון ומואב לתוך ארץ-ישראל המערבית. יעקב צפה שנחלתו של בנו גד תהיה גדולה, ולכן שכניו יקנאו בו ויבואו להילחם עימו, אבל אנשי גד יתגברו עליהם כארי. [פירוש הרמב"ן]
שבט גד יחד עם שבט ראובן ביקשו ממשה רבינו, לאחר הנצחון על סיחון, מלך האמורי, ועל עוג, מלך הבשן, לרשת ארצות אלה שבעבר-הירדן מזרחה, מפני ששבטים אלה היו מגדלי מקנה, והמקום הזה התאים לכך. משה אמנם נעתר לבקשתם אך לא לפני שהטיף להם מוסר: **"ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן, האחיכם יבואו למלחמה ואתם תשבו פה? ולמה תניאון את לב בני ישראל מעבור אל הארץ אשר נתן להם ה'?"** בתגובתם, הם הניחו את דעתו של משה, באמרם: **"...אנחנו ניחלץ חושים לפני בני ישראל עד אשר הביאונום אל מקומם... לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו."** [שם שם 7-6, 18-17]. הם נחלו את השטחים שממזרח ים-המלח, מהעיר דיבון בדרום עד מזרח הכנרת בצפון [במדבר ל"ב]. שבט גד זכה שבנחלתו נקבר משה רבינו.
השבט הותקף פעמים רבות על-ידי פולשים מהמזרח ועמים נוספים. אנשי גלעד (משבט גד) ביקשו מיפתח להנהיגם במלחמתם בפולשים העמונים, והרחיבו בה את שטחם. [שופטים פרק י"א] בימי שאול, כשתקף נחש העמוני את יבש-גלעד, יצא שאול לעזרתם והניס את העמונים. בעקבות מעשה גבורה זה, אמר שמואל הנביא אל העם: **"...לכו ונלכה הגילגל ונחדש שם המלוכה. וילכו כל העם הגילגל וימליכו שם את שאול לפני ה' בגילגל..."**
[שמואל_א י"א 15-14]
דוד המלך הרחיב את שטח שלטונם של בני גד ואת שלטון ישראל במזרח הירדן עד דמשק, ובכך הגשים את ברכת משה רבינו: **"...ברוך מרחיב גד..."** [דברים ל"ג 20]. כשנחלקה המלכות בישראל, השתייכו בני גד לממלכה הצפונית, ממלכת ישראל. סנחריב, מלך אשור, שכבש את עבר-הירדן ואת ארץ-ישראל הצפונית, היגלה את שבט גד לאשור.
[אנציקלופדיה לבית ישראל]

גד והשלמות הכללית

בעל 'מאור ושמש' דרש את השם **גד** - יהיה בסוף עקב, דהיינו בעקבות משיחא [לקראת ימות המשיח], אגודה בשלום... לזה אמר "והוא יגוד עקב", פירוש: מה שיעשה אגודה - שלא

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 19[15]

יום נעים ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 20[13]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', י"א במנחם אב תשס"ד (29 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

יהיה מחלוקת בעולם, וזה גדוד יגודנו הוא לשון אגודה,... שיאסוף ויעשו אגודה כולם, שיעשו שלום בין כולם, וזה רמז יעקב ברוח הקודש: **"גד גדוד יגודנו"**

[http://www.daat.ac.il/daat/tanach/tora/shevtgad.htm]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 19[15]

יום נעים ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 20[13]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.